

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นโครงการศึกษาอิสระ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนภาวะซึมเศร้าและพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม เป็นการศึกษากลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้พยายามฆ่าตัวตาย ที่รับการรักษาหรือมาติดตามอาการได้จากการคัดเลือก แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ตามเกณฑ์คุณสมบัติจำนวน 20 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกออกเป็น 2 ตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนและระดับพฤติกรรมดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติดังนี้

n หมายถึง จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย

S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละ

ช่วงเวลา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้พยายามฆ่าตัวตาย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้พยายามฆ่าตัวตาย จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนครั้งที่ฆ่าตัวตาย ปัญหาทางกายภาพ ปัญหาทางจิต ประวัติสมาชิกทำร้ายตนเอง (n=20)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	55
หญิง	9	45
อายุ		
15 – 24 ปี	8	40
25 – 34 ปี	10	50
35 – 44 ปี	2	10
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	2	10
มัธยมศึกษาต้น	12	60
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	4	20
ปวส./ อนุปริญญา	2	10
รายได้ของครอบครัว (บาท/เดือน)		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	2	10
4,000 – 6,000 บาท	16	80
6,001 – 8,000 บาท	2	10
สถานภาพสมรส		
โสด	7	35
คู่	13	65
อาชีพ		
ไม่มีอาชีพ	1	5
รับจ้าง	7	35
เกษตรกรกรรม	5	25
นักเรียน นักศึกษา	7	35

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งของการฆ่าตัวตาย		
ครั้งที่ 1	18	90
ครั้งที่ 2	2	10
วิธีการฆ่าตัวตาย		
รับประทานยาพาราเซตามอล	12	60
รับประทานยานอนหลับ	1	5
รับประทานยาฆ่าแมลง	4	20
รับประทานยาฆ่าหญ้า	3	15
สาเหตุของการฆ่าตัวตาย		
ทะเลาะกับแฟน/สามี/ภรรยา	15	75
ทะเลาะกับบิดา/มารดา	4	20
ภาพลักษณ์ (พิการ)	1	5
ปัญหาสุขภาพจิต		
ไม่มี	17	85
มี	3	15
ซึมเศร้า	3	100
ประวัติการทำร้ายตนเองของสมาชิกในครอบครัว		
ไม่มี	20	100

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้พยายามฆ่าตัวตายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55) มีอายุ 25- 34 ปี (ร้อยละ 50) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 60) อาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 35) และนักเรียน (ร้อยละ 35) มีรายได้อยู่ในช่วง 4,000 – 6,000 บาท (ร้อยละ 80) สถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 65) จำนวนครั้งของการฆ่าตัวตาย 1 ครั้ง (ร้อยละ 90) ฆ่าตัวตายด้วยวิธีรับประทานยาพาราเซตามอล (ร้อยละ 60) สาเหตุของการฆ่าตัวตายคือทะเลาะกับแฟน/สามี/ภรรยา (ร้อยละ 75) ไม่มีปัญหาสุขภาพจิต (ร้อยละ 85) ปัญหาสุขภาพจิตที่พบคือซึมเศร้า (ร้อยละ 100) และไม่มีประวัติการทำร้ายตนเองของสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายรายบุคคล ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

คนที่	ก่อนการใช้โปรแกรม		หลังการใช้โปรแกรม	
	การพยาบาลแบบองค์รวม		การพยาบาลแบบองค์รวม	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
1	13	น้อย	10	ปกติ
2	28	มาก	15	น้อย
3	20	ปานกลาง	14	น้อย
4	26	มาก	18	ปานกลาง
5	9	ปกติ	9	ปกติ
6	14	น้อย	14	น้อย
7	37	รุนแรง	23	มาก
8	14	น้อย	12	น้อย
9	44	รุนแรง	26	มาก
10	9	ปกติ	9	ปกติ
11	14	น้อย	16	น้อย
12	27	มาก	20	ปานกลาง
13	28	มาก	16	น้อย
14	20	ปานกลาง	17	ปานกลาง
15	42	รุนแรง	13	น้อย
16	18	ปานกลาง	15	น้อย
17	34	รุนแรง	8	ปกติ
18	16	น้อย	14	น้อย
19	9	ปกติ	9	ปกติ
20	26	มาก	20	ปานกลาง
\bar{X}	22.40	มาก	14.90	น้อย
S.D.	10.80		4.85	

จากตารางที่ 5 พบว่าระดับคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมแตกต่างกัน โดยก่อนใช้โปรแกรมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 22.40$) แต่ภายหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมพบว่ามีความอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 14.90$)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ระดับภาวะซึมเศร้า	ก่อนการใช้โปรแกรม		หลังการใช้โปรแกรม		t	p-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	22.40	10.80	14.90	4.85	3.84	0.001

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายโดยรวมก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 3.84$) โดยคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนการใช้โปรแกรมสูงกว่า หลังการใช้โปรแกรม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนและระดับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนและระดับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวม ของผู้พยายามฆ่าตัวตายรายบุคคลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

คนที่	ก่อนการใช้โปรแกรม		หลังการใช้โปรแกรม	
	การพยาบาลแบบองค์รวม		การพยาบาลแบบองค์รวม	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
1	172	ปานกลาง	174	ปานกลาง
2	180	ปานกลาง	186	สูง
3	133	ปานกลาง	159	ปานกลาง
4	155	ปานกลาง	178	ปานกลาง
5	163	ปานกลาง	153	ปานกลาง
6	149	ปานกลาง	162	ปานกลาง
7	123	ปานกลาง	158	ปานกลาง
8	146	ปานกลาง	169	ปานกลาง
9	113	ต่ำ	144	ปานกลาง
10	165	ปานกลาง	169	ปานกลาง
11	145	ปานกลาง	155	ปานกลาง
12	112	ต่ำ	136	ปานกลาง
13	187	สูง	198	สูง
14	139	ปานกลาง	156	ปานกลาง
15	114	ต่ำ	127	ปานกลาง
16	157	ปานกลาง	146	ปานกลาง
17	182	สูง	196	สูง
18	170	ปานกลาง	187	ปานกลาง
19	128	ปานกลาง	147	ปานกลาง
20	110	ต่ำ	127	ปานกลาง
\bar{X}	147.15	ปานกลาง	161.35	ปานกลาง
S.D.	24.98		20.85	

จากตารางที่ 7 พบว่าระดับคะแนนและระดับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมแตกต่างกัน โดยก่อนใช้โปรแกรมผู้พยายามฆ่าตัวตายมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 147.15$) และภายหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมพบว่ามีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 161.35$)

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยและระดับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

พฤติกรรมการดูแลตนเอง ด้านสุขภาพจิตโดยรวม	ก่อนการใช้โปรแกรม		หลังการใช้โปรแกรม		t	p-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	147.15	24.98	161.35	20.85	-5.30	0.000

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -5.30$) โดยคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมหลังการใช้โปรแกรมสูงกว่า ก่อนการใช้โปรแกรม

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยและระดับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวม และรายด้านของผู้พยายามฆ่าตัวตายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

พฤติกรรมการ ดูแลตนเอง	ก่อนได้รับโปรแกรม			หลังได้รับโปรแกรม			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
ด้านร่างกาย	20.15	4.05	ต่ำ	25.90	4.42	ปานกลาง	-6.08
ด้านจิตใจ	127.00	20.93	ต่ำ	135.45	16.43	ปานกลาง	-4.46
รวม	147.15	24.98	ต่ำ	161.35	20.85	ปานกลาง	-5.30

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตด้านร่างกายและจิตใจของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -6.08$ และ -4.46 ตามลำดับ) โดยคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตด้านร่างกายและด้านจิตใจหลังการใช้โปรแกรมสูงกว่า ก่อนการใช้โปรแกรม